Verordnungsblatt
des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete
Dziennik rozporządzeń Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów

1939	Ausgegeben zu Krakau, den 21. Dezember 1939 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 21 grudnia 1939	Nr. nr. 13

Tag Dzień	Inhalt / Treść	Seite Strona

Verordnung

über das Waffentragen der polnischen Forstbeamten im Generalgouvernement.

Vom 14. Dezember 1939.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Polnische Forstbeamte des öffentlichen und privaten Forstdienstes können die Erlaubnis erhalten, Schußwaffen zu besitzen und zu führen.

(2) Die Erlaubnis ist auf Antrag des deutschen Forstmeisters durch den für den Tätigkeitsbereich der polnischen Forstbeamten zuständigen Kreishauptmann (in kreisfreien Städten durch den Stadthauptmann) im Einvernehmen mit dem örtlichen SS.- und Polizeiführer zu erteilen.

(3) Die Erlaubnis kann durch die Ausstellungsbehörde jederzeit widerrufen werden.

§ 2

(1) Über die Erlaubnis gemäß § 1 wird ein Ausweis ausgestellt. In ihm ist anzugeben, welche Schußwaffen und Munition der Inhaber zu besitzen und zu führen befugt ist.

(2) Der Ausweis gestattet das Führen einer Schußwaffe nur dann, wenn der Inhaber zugleich eine gelbe Armbinde mit der Aufschrift „Deutscher Forstschutz" trägt.

(3) Mit dem Widerruf der Erlaubnis ist zugleich der Ausweis einzuziehen.

§ 3

Die zur Durchführung dieser Verordnung erforderlichen Vorschriften erläßt der Leiter der Abteilung Innere Verwaltung im Amt des Generalgouverneurs im Benehmen mit dem Höheren SS.- und Polizeiführer und dem Leiter der Abteilung Forsten im Amt des Generalgouverneurs.

Krakau, den 14. Dezember 1939.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank

Rozporządzenie

o noszeniu broni przez polskich urzędników leśnych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 14 grudnia 1939 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Reichsgesetzbl. I S. 2077, Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Polscy urzędnicy leśni publicznej i prywatnej służby leśnej mogą uzyskać pozwolenie na posiadanie i noszenie broni.

(2) Pozwolenia należy udzielać na wniosek niemieckiego Forstmeister (Lustratora lasów) przez właściwego dla zakresu działalności polskich urzędników leśnych Starostę (w miastach wydzielonych przez Starostę Miejskiego) w porozumieniu z właściwym miejscowo Dowódcą SS i Policji.

(3) Pozwolenie może być każdocześnie odwołane przez urząd, który je wydał.

§ 2

(1) O pozwoleniu według § 1 wystawia się zaświadczenie, w którym należy podać, którą broń i amunicję właściciel uprawniony jest posiadać i nosić.

(2) Zaświadczenie to zezwala na noszenie broni tylko wtedy, gdy właściciel zarazem nosi żółtą opaskę na ramieniu z napisem „Deutscher Forstschutz".

(3) Równocześnie z odwołaniem pozwolenia należy odebrać zaświadczenie.

§ 3

(1) Przepisy potrzebne dla wykonania niniejszego rozporządzenia wyda Kierownik Wydziału Spraw Wewnętrznych przy Urzędzie Generalnego Gubernatora w porozumieniu z Wyższym Dowódcą SS i Policji oraz z Kierownikiem Wydziału Lasów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

Krakau (Kraków), dnia 14 grudnia 1939 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank

Verordnung

über die Meldepflicht der Ausländer.

Vom 14. Dezember 1939.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Ausländer, die sich im Generalgouvernement aufhalten, haben sich und ihre Angehörigen binnen eines Monats vom Erlaß dieser Verordnung an bei dem zuständigen Kreishauptmann (in kreisfreien Städten bei dem Stadthauptmann) schriftlich zu melden.

Rozporządzenie

o obowiązku meldowania się obcokrajowców.

Z dnia 14 grudnia 1939 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Reichsgesetzbl. I S. 2077, Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Obcokrajowcy, przebywający w Generalnym Gubernatorstwie winni piśmiennie meldować się i swą rodzinę u właściwego Starosty (w miastach wydzielonych u Starostów Miejskich) w ciągu jednego miesiąca od wydania niniejszego rozporządzenia.

§ 2

Ausländer, die in das Generalgouvernement einreisen, haben sich binnen einer Woche bei dem für ihren Aufenthaltsort zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) schriftlich zu melden.

§ 3

(1) Ausländer, die in das Generalgouvernement einreisen, um dort einen Wohnsitz zu gründen, bedürfen hierzu der Genehmigung des zuständigen Kreishauptmannes (Stadthauptmanns).

(2) Diese Genehmigung ist auch dann nachzusuchen, wenn eine Bewilligung für die Einreise in das Generalgouvernement vorliegt.

§ 4

Ausländer, die ihren Wohnsitz innerhalb des Generalgouvernements wechseln, haben sich bei dem zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) ordnungsgemäß abzumelden und innerhalb einer Woche bei dem zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) des neuen Wohnsitzes anzumelden.

§ 5

Entgegenstehende polnische Bestimmungen werden durch diese Verordnung aufgehoben.

§ 6

Bei Zuwiderhandlungen gegen diese Verordnung kann die Ausweisung aus dem Generalgouvernement verfügt werden.

§ 7

(1) Wer dieser Verordnung zuwiderhandelt, wird mit Gefängnis oder Geldstrafe bis zu unbegrenzter Höhe bestraft.

(2) Die Strafverfolgung tritt nur auf Antrag ein. Antragsberechtigt ist der zuständige Kreishauptmann (Stadthauptmann).

(3) Zuständig für die Aburteilung ist das Sondergericht.

§ 8

Die zur Durchführung dieser Verordnung erforderlichen Vorschriften erläßt der Leiter der Abteilung Innere Verwaltung im Amt des Generalgouverneurs.

Krakau, den 14. Dezember 1939.

Der Generalgouverneur für die besetzten polnischen Gebiete

Frank

§ 2

Obcokrajowcy, wjeżdżający do Generalnego Gubernatorstwa, winni piśmiennie meldować się u Starosty (Starosty Miejskiego), właściwego dla ich miejsca pobytu, w ciągu jednego tygodnia.

§ 3

(1) Obcokrajowcy, wjeżdżający do Generalnego Gubernatorstwa z zamiarem założenia tam stałego miejsca zamieszkania, potrzebują do tego zezwolenia właściwego Starosty (Starosty Miejskiego).

(2) O wymienione zezwolenie należy starać się, choćby udzielono już zezwolenia na wjazd do Generalnego Gubernatorstwa.

§ 4

Obcokrajowcy, zmieniający miejsca zamieszkania w obrębie Generalnego Gubernatorstwa, winni odmeldować się należycie u właściwego Starosty (Starosty Miejskiego) oraz zameldować się u właściwego dla nowego miejsca zamieszkania Starosty (Starosty Miejskiego) w ciągu jednego tygodnia.

§ 5

Przepisy polskie, sprzeciwiające się niniejszemu rozporządzeniu, uchyla się niniejszym.

§ 6

W razie wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu można zarządzić wydalenie z Generalnego Gubernatorstwa.

§ 7

(1) Kto wykracza przeciw niniejszemu rozporządzeniu, podlega karze więzienia lub grzywny w nieograniczonej wysokości.

(2) Ściganie następuje tylko na wniosek właściwego Starosty (Starosty Miejskiego).

(3) Dla zawyrokowania właściwy jest Sąd Specjalny.

§ 8

Przepisy potrzebne dla wykonania niniejszego rozporządzenia wyda Kierownik Wydziału Spraw Wewnętrznych przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

Krakau (Kraków), dnia 14 grudnia 1939 r.

Generalny Gubernator dla okupowanych polskich obszarów

Frank

Verordnung

über die Erstreckung der Arbeitspflicht für die polnische Bevölkerung des Generalgouvernements.

Vom 14. Dezember 1939.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Rozporządzenie

o rozciąganiu obowiązku pracy dla ludności polskiej Generalnego Gubernatorstwa.

Z dnia 14 grudnia 1939 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Reichsgesetzbl. I S. 2077, Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Die Chefs der Distrikte sind ermächtigt, die Arbeitspflicht für die polnischen Bewohner des Generalgouvernements auf Jugendliche zwischen dem 14. und 18. Lebensjahr auszudehnen. Der Arbeitseinsatz der Jugendlichen ist ihrer Leistungsfähigkeit anzupassen.

§ 2

Für den auf Grund des § 1 dieser Verordnung herangezogenen Personenkreis gelten sinngemäß die §§ 1 bis 4 der Verordnung über die Einführung der Arbeitspflicht für die polnische Bevölkerung des Generalgouvernements vom 26. Oktober 1939 (Verordnungsblatt G. G. P. S. 6).

§ 3

Diese Verordnung tritt sofort in Kraft.

Krakau, den 14. Dezember 1939.

Der Generalgouverneur für die besetzten polnischen Gebiete

Frank

§ 1

Szefów Okręgowych upoważnia się do rozciągania obowiązku pracy dla polskiej ludności Generalnego Gubernatorstwa na młodzież między 14. i 18. rokiem życia. Zatrudnienie młodzieży należy przystosować do zdolności roboczej.

§ 2

Do osób, podlegających obowiązkowi pracy na podstawie § 1 niniejszego rozporządzenia, stosuje się analogicznie §§ 1—4 rozporządzenia o wprowadzeniu obowiązku pracy dla polskiej ludności Generalnego Gubernatorstwa z dnia 26 października 1939 r. (Dziennik rozporządzeń G. G. P. str. 6).

§ 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie natychmiast.

Krakau (Kraków), dnia 14 grudnia 1939 r.

Generalny Gubernator dla okupowanych polskich obszarów

Frank

Verordnung

über die Beschlagnahme und Abgabe von Rundfunkgeräten.

Vom 15. Dezember 1939.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Im Generalgouvernement werden sämtliche Rundfunkgeräte nebst Zubehör sowie alle Einzelteile solcher Geräte mit sofortiger Wirkung beschlagnahmt.

§ 2

(1) Die der Beschlagnahme nach § 1 unterworfenen Gegenstände sind bis zum 25. Januar 1940 abzugeben.

(2) Die Abgabe hat bei den Gemeindebehörden, in den kreisfreien Städten bei den Polizeirevieren zu erfolgen, in deren Bereich sich die der Beschlagnahme unterworfenen Gegenstände befinden.

§ 3

(1) Für Reichsangehörige und Volksdeutsche sowie für Behörden, die Rundfunkgeräte aus dienstlichen Gründen und für Zwecke des Gemeinschaftsempfanges in Besitz haben, tritt an Stelle der im § 2 Abs. 1 bestimmten Abgabepflicht eine Anmeldepflicht.

(2) Für die ukrainische und goralische Bevölkerung können die Kreishauptleute und in kreisfreien Städten die Stadthauptleute auf Antrag im Einzelfalle von der Abgabepflicht befreien und sich mit der Anmeldung begnügen. Bereits abgelieferte Gegenstände können sie wieder zurückgeben.

Rozporządzenie

o konfiskacie i oddaniu aparatów radiowych.

Z dnia 15 grudnia 1939 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Reichsgesetzbl. I S. 2077, Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Wszelkie aparaty radiowe wraz z przynależnościami, jak również wszelkie części składowe takich aparatów zostają z natychmiastową mocą skonfiskowane.

§ 2

(1) Podlegające konfiskacie według § 1 przedmioty należy do dnia 25 stycznia 1940 r. oddać.

(2) Oddanie powinno nastąpić w urzędach władz gminnych, w miastach wydzielonych w komisariatach Policji, w których obrębie przedmioty podlegające konfiskacie się znajdują.

§ 3

(1) Dla obywateli Rzeszy Niemieckiej i narodowości niemieckiej, jak również dla władz, które posiadają aparaty radiowe ze względów służbowych lub dla celów wspólnego odbioru, wstępuje w miejsce obowiązku oddania wymienionego w § 2 ust. 1, obowiązek zgłoszenia.

(2) Ludność ukraińską i góralską mogą Starostowie i w miastach wydzielonych Starostowie Miejscy zwalniać w poszczególnym wypadku od obowiązku oddania i zadowolić się zgłoszeniem. Już oddane przedmioty mogą oni zwracać.

(3) Die nach Abs. 1 und Abs. 2 erforderliche Anmeldung hat bei den Gemeindebehörden, in den kreisfreien Städten bei den Polizeirevieren zu erfolgen.

(4) Die Anmeldung wird bescheinigt.

§ 4

(1) Ueber ein nach § 3 Abs. 1 der Anmeldepflicht unterliegendes Gerät kann nur zugunsten einer im § 3 Abs. 1 genannten Person oder Behörde verfügt werden. Die Verfügung ist bei der Gemeindebehörde, in kreisfreien Städten bei den Polizeirevieren anzumelden.

(2) Ueber ein der Anmeldepflicht unterliegendes Gerät kann zugunsten einer im § 3 Abs. 2 genannten Person nur verfügt werden, wenn zuvor die Genehmigung des für den Erwerber zuständigen Kreishauptmanns oder in kreisfreien Städten des Stadthauptmanns eingeholt ist.

§ 5

(1) Zuwiderhandlungen gegen diese Verordnung werden mit Zuchthaus oder Gefängnis bestraft. In besonders leichten Fällen kann auf Geldstrafe erkannt werden.

(2) Ebenso wird bestraft, wer ein der Beschlagnahme unterliegendes Rundfunkgerät vor Ablieferung offensichtlich böswillig beschädigt.

(3) Für die Aburteilung ist das Sondergericht zuständig.

§ 6

Ueber die gemäß § 2 abzugebenden Gegenstände verfügt die Abteilung für Volksaufklärung und Propaganda im Amt des Generalgouverneurs oder die von ihr bestimmte Stelle.

§ 7

Die Voraussetzungen für den Betrieb von Rundfunkgeräten bleiben besonderer Regelung vorbehalten.

§ 8

Die zur Durchführung dieser Verordnung erforderlichen Vorschriften erläßt der Leiter der Abteilung Innere Verwaltung im Amt des Generalgouverneurs im Einvernehmen mit der Abteilung für Volksaufklärung und Propaganda.

Krakau, den 15. Dezember 1939.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete.

Frank

(3) Wymagane według ust. 1 i 2 zgłoszenie powinno nastąpić w urzędach gminnych, w miastach wydzielonych w komisariatach Policji.

(4) Zgłoszenie zaświadcza się.

§ 4

(1) Sprzętem, podlegającym według § 3 ust. 1 obowiązkowi zgłoszenia, wolno rozporządzać tylko na rzecz osoby lub władzy, wymienionej w § 3 ust. 1. Rozporządzanie należy zgłosić władzom gminnym, w miastach wydzielonych komisariatom Policji.

(2) Rozporządzać wolno aparatem, podlegającym obowiązkowi zgłoszenia na rzecz wymienionej w § 3 ust. 2 osoby tylko wtedy, jeżeli uzyskało się uprzednie zezwolenie Starosty, właściwego dla nabywcy lub w miastach wydzielonych Starosty Miejskiego.

§ 5

(1) Wykroczenia przeciwko niniejszemu rozporządzeniu podlegają karze ciężkiego więzienia lub więzienia. W szczególnie lekkich wypadkach orzec można grzywnę.

(2) Tak samo karany będzie, kto sprzęt radiowy podlegający konfiskacie, przed oddaniem umyślnie w złym zamiarze uszkodzi.

(3) Dla zawyrokowania właściwy jest Sąd Specjalny.

§ 6

Przedmiotami, podlegającymi obowiązkowi oddania, rozporządza Wydział Oświaty Ludu i Propagandy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora lub przez niego wyznaczone urzędy.

§ 7

Co do warunków używania aparatów radiowych zastrzega się specjalne uregulowanie.

§ 8

Przepisy potrzebne dla wykonania niniejszego rozporządzenia wyda Kierownik Wydziału Spraw Wewnętrznych przy Urzędzie Generalnego Gubernatora w porozumieniu z Wydziałem Oświaty Ludu i Propagandy.

Krakau (Kraków), dnia 15 grudnia 1939 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów

Frank

Verordnung

über die Gewährung einer Arbeitslosenhilfe.

Vom 16. Dezember 1939.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Arbeitsfähige, die unfreiwillig arbeitslos sind und für den Arbeitseinsatz zur Verfügung

Rozporządzenie

o udzielaniu zapomóg bezrobotnym.

Z dnia 16 grudnia 1939 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych obszarów polskich z dnia 12 października 1939 r. (Reichsgesetzbl. I S. 2077, Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Zdolni do pracy, będący bez własnej winy bezrobotnymi i dla których istnieje możliwość

stehen, können für die Dauer der Arbeitslosigkeit vom Arbeitsamt eine Unterstützung (Arbeitslosenhilfe) erhalten, soweit sie bedürftig sind.

(2) Ein Rechtsanspruch auf Arbeitslosenhilfe besteht nicht.

§ 2

(1) Landwirtschaftliche Arbeiter, ferner Personen unter 18 und über 60 Jahren erhalten Arbeitslosenhilfe nur, solange sie Pflichtarbeit leisten. Der Chef des Distrikts kann jedoch, wenn die besondere Lage eines Kreises es erfordert, auch landwirtschaftliche Arbeiter zur Arbeitslosenhilfe zulassen.

(2) Juden sind von dem Bezuge der Arbeitslosenhilfe ausgeschlossen und im Falle der Bedürftigkeit an die jüdischen Fürsorgeorganisationen zu verweisen.

§ 3

Die Zahlung der Arbeitslosenhilfe kann von der Leistung gemeinnütziger Arbeit abhängig gemacht werden (Pflichtarbeit). Welche Maßnahmen zur Durchführung von Pflichtarbeit geeignet sind, bestimmt der Leiter des Arbeitsamtes. Pflichtarbeit soll nur da durchgeführt werden, wo es untunlich ist, die Arbeit im freien Arbeitsverhältnis oder im Wege der Arbeitspflicht (Verordnung vom 26. Oktober 1939 — Verordnungsblatt GGP. S. 6) auszuführen.

§ 4

(1) Die Arbeitslosenhilfe besteht aus Hauptunterstützung und Familienzuschlägen. Familienzuschläge werden für Angehörige des Hauptunterstützungsempfängers gezahlt, die er unterhalten muß.

(2) Wird jemand, für den ein Hauptunterstützungsempfänger einen Familienzuschlag erhält, zur Pflichtarbeit herangezogen, so kann er Hauptunterstützung erhalten, wobei gleichzeitig der bisherige Familienzuschlag wegfällt.

§ 5

Die Hauptunterstützung beträgt im Höchstfalle Zl. 9.—
der Familienzuschlag für den ersten Angehörigen im Höchstfalle Zl. 4.20
und für jeden weiteren Angehörigen im Höchstfalle Zl. 2.40
wöchentlich. Die Arbeitslosenhilfe kann ganz oder teilweise durch Sachleistungen gewährt werden, wobei der Gesamtwert der Arbeitslosenhilfe die vorgenannten Sätze nicht übersteigen darf. Die Arbeitslosenhilfe darf ferner den Betrag, den der Arbeitslose verdienen würde, wenn er voll in einer ihm zumutbaren Arbeit eingesetzt wäre, nicht übersteigen.

§ 6

Arbeitslosenhilfe kann auch an Kurzarbeiter gezahlt werden. Sie ist in diesem Falle angemessen zu kürzen.

§ 7

Auf die Arbeitslosenhilfe sind Nebeneinkommen des Hauptunterstützungsempfängers und des Zuschlagsberechtigten angemessen anzurechnen.

zatrudnienia, mogą otrzymywać podczas ich bezrobocia od Urzędu Pracy zasiłek (zapomogę dla bezrobotnych), jeżeli go potrzebują.

(2) Pretensja prawna na zapomogę dla bezrobotnych nie istnieje.

§ 2

(1) Robotnicy rolni, a również osoby poniżej lat 18 i powyżej lat 60 otrzymują zapomogę dla bezrobotnych tylko o tyle, o ile wykonują pracę obowiązkową. Szef Okręgowy może jednak, jeżeli specjalne położenie jakiegoś powiatu tego wymaga, również robotników rolnych dopuścić do zapomóg dla bezrobotnych.

(2) Żydzi są wyłączeni spod poboru zapomóg dla bezrobotnych i w razie biedy należy odsyłać ich do żydowskich organizacyj opieki.

§ 3

Wypłata zapomogi dla bezrobotnych może być uzależniona od wykonania prac użyteczności publicznej (praca obowiązkowa). Jakie środki do przeprowadzenia pracy obowiązkowej stosowne są, ustala Kierownik Urzędu Pracy. Praca obowiązkowa ma być przeprowadzana tylko wtedy, gdy nieodpowiednio byłoby pracę wykonywać w wolnym stosunku pracy lub drogą obowiązku pracy (rozporządzenie z dnia 26 października 1939 r. — Dziennik rozporządzeń G. G. P. str. 6).

§ 4

(1) Zapomoga dla bezrobotnych składa się z zapomogi zasadniczej i dodatku rodzinnego. Dodatek rodzinny wypłaca się pobierającemu zapomogę dla członków rodziny, pozostających na jego utrzymaniu.

(2) Jeżeli ktoś, dla którego pobierający zapomogę otrzymuje dodatek rodzinny, ściągnięty zostanie do pracy obowiązkowej, wówczas może on otrzymywać zapomogę zasadniczą, przy czym równocześnie dotychczasowy dodatek rodzinny odpada.

§ 5

Zapomoga zasadnicza wynosi najwyżej zł. 9,—
dodatek rodzinny dla pierwszego członka rodziny najwyżej zł 4,20
a dla każdego dalszego członka rodziny najwyżej zł 2,40
tygodniowo. Zapomoga może być udzielana w całości lub częściowo w świadczeniach rzeczowych, przy czym całkowita wartość zapomogi nie może przewyższać wymienionych stawek. Poza tym zapomoga nie może przewyższać kwoty, którąby bezrobotny zarobił, gdyby był pełno zatrudniony pracą, której wykonania można było od niego wymagać.

§ 6

Zapomoga dla bezrobotnych może być wypłacana także pracującym w skróconym czasie pracy. Zapomogę należy w tym wypadku odpowiednio obniżyć.

§ 7

Na zapomogę dla bezrobotnego należy odpowiednio zaliczyć dochody uboczne pobierającego zapomogę oraz uprawnionego do dodatku.

§ 8

Die Arbeitslosenhilfe ist ganz oder teilweise zu entziehen, wenn der Hauptunterstützungsempfänger oder ein Zuschlagsberechtigter arbeitsunwillig ist.

§ 9

Der Chef des Distrikts bestimmt in den Grenzen dieser Verordnung die Höhe der Arbeitslosenhilfe in seinem Distrikt. Er kann insbesondere einen Höchstbetrag festsetzen, der durch Hauptunterstützung und Familienzuschlag nicht überschritten werden darf. Er kann ferner einzelne Kreise, Personen und Personengruppen von der Arbeitslosenhilfe ausschließen. Solange der Chef des Distrikts keine Bestimmungen getroffen hat, handelt der Leiter des Arbeitsamtes im Rahmen dieser Verordnung nach pflichtgemäßem Ermessen.

§ 10

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Verkündung in Kraft; gleichzeitig treten die bisher geltenden Anordnungen und Richtlinien außer Kraft.

Krakau, den 16. Dezember 1939.

Der Generalgouverneur für die besetzten polnischen Gebiete
Frank

§ 8

Należy pozbawić zapomogi zupełnie lub częściowo, jeżeli pobierający zapomogę lub uprawniony do dodatku pracy nie przyjmie.

§ 9

Szef Okręgowy ustala w granicach niniejszego rozporządzenia wysokość zapomogi dla bezrobotnych w swym Okręgu. Może on w szczególności ustalać kwotę maksymalną, która nie może być przewyższona sumą zapomogi zasadniczej i dodatku rodzinnego. Poza tym może on poszczególne powiaty, osoby lub grupy osób wyłączyć spod zapomogi. Póki Szef Okręgowy nie wydał postanowień, Kierownik Urzędu Pracy działa według słusznego uznania w ramach niniejszego rozporządzenia.

§ 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; równocześnie tracą moc wszystkie zarządzenia i wytyczne, dotychczas obowiązujące.

Krakau (Kraków), dnia 16 grudnia 1939 r.

Generalny Gubernator dla okupowanych polskich obszarów
Frank

Polizeiverordnung

über Gewährung von Belohnungen an Personen, die zur Auffindung von Waffenverstecken beitragen.

Vom 17. Dezember 1939.

In Ergänzung des § 10 Abs. 2 und 3 der Verordnung zur Bekämpfung von Gewalttaten im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (Verordnungsblatt G. G. P. S. 10) verordne ich:

§ 1

Wer von dem verbotswidrigen Waffen- oder Munitionsbesitz eines anderen Kenntnis erhält und einer deutschen Behörde unverzüglich Nachricht zukommen läßt, sodaß Waffen oder Munition sichergestellt werden können, erhält eine Belohnung.

§ 2

Die Belohnung kann im Einzelfalle bis zu 1000 Zloty betragen.

§ 3

Die Höhe der Belohnung setzt der zuständige Bataillons- bzw. Abteilungskommandeur der Ordnungspolizei oder der Führer der zuständigen Einsatzgruppe der Sicherheitspolizei in Würdigung der besonderen Umstände des Einzelfalles fest.

§ 4

Sind mehrere Personen an der Beibringung der Waffen oder Munitionsbestände beteiligt, so kann die Belohnung nach Ermessen geteilt werden. Die Entscheidung ist endgültig.

§ 5

Diese Polizeiverordnung tritt sofort in Kraft.

Krakau, den 17. Dezember 1939.

Der Höhere SS.- und Polizeiführer im Generalgouvernement für die besetzten polnischen Gebiete
Krüger
SS.-Obergruppenführer

Rozporządzenie policyjne

o udzielaniu nagród osobom, przyczyniającym się do wykrycia kryjówek broni.

Z dnia 17 grudnia 1939 r.

Uzupełniając § 10 ust. 2 i 3 rozporządzenia celem zwalczania czynów gwałtu w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. Dziennik rozporządzeń G. G. P. str. 10) zarządzam:

§ 1

Kto otrzymawszy wiadomość o nielegalnym posiadaniu broni lub amunicji przez innego niezwłocznie doniesie o tym władzy niemieckiej, aby można było zabezpieczyć broń lub amunicję, otrzymuje nagrodę.

§ 2

Nagroda może wynosić w poszczególnym wypadku do 1000,— złotych.

§ 3

Wysokość nagrody ustala właściwy komendant batalionu względnie oddziału Policji Porządkowej lub Dowódca właściwego oddziału odkomenderowanego Policji Bezpieczeństwa, uwzględniając specjalne okoliczności poszczególnego wypadku.

§ 4

Jeżeli kilka osób przyczyniło się do wykrycia zapasów broni lub amunicji, nagroda może być podzielona wedle uznania. Rozstrzygnięcie jest ostateczne.

§ 5

Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodzi natychmiast w życie.

Krakau (Kraków), dnia 17 grudnia 1939 r.

Wyższy Dowódca SS i Policji w Generalnym Gubernatorstwie dla okupowanych polskich obszarów
Krüger
SS.-Obergruppenführer

Erste Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 1. November 1939 über die Verwaltung der Monopole im Generalgouvernement.

Vom 9. Dezember 1939.

Auf Grund des § 3 der Verordnung über die Verwaltung der Monopole im Generalgouvernement vom 1. November 1939 (Verordnungsblatt G. G. P. S. 27) bestimme ich:

§ 1

Für die bei der Generaldirektion der Monopole im Generalgouvernement errichtete Monopolkasse gilt die besondere Kassen- und Buchhaltereiordnung vom 25. November 1939.

§ 2

Die Vorschriften der Kassen- und Buchhaltereiordnung, die für die Allgemeinheit Bedeutung haben, werden als Auszug aus der Kassen- und Buchhaltereiordnung der Monopolkasse im Anschluß an diese Durchführungsvorschrift veröffentlicht.

Dazu Auszug auf S. 229

§ 3

Die Kassen und Buchhaltereiordnung der Monopolkasse in der Generaldirektion der Monopole im Generalgouvernement tritt am 1. Januar 1940 in Kraft.

Krakau, den 9. Dezember 1939.

Der Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs

Spindler

Pierwsze postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 1 listopada 1939 r. o zarządzaniu monopolów w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 9 grudnia 1939 r.

Na podstawie § 3 rozporządzenia o zarządzaniu monopolów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 1 listopada 1939 r. (Dziennik rozporządzeń G. G. P. str. 27) zarządzam:

§ 1

Kasę Monopolową, założoną przy Generalnej Dyrekcji Monopolów w Generalnym Gubernatorstwie, obowiązuje specjalna ordynacja kasowa i buchalteryjna z dnia 25 listopada 1939 r.

§ 2

Przepisy ordynacji kasowej i buchalteryjnej, mające znaczenie dla ogółu, ogłasza się jako wyciąg z ordynacji kasowej i buchalteryjnej Kasy Monopolowej w załączeniu do niniejszego postanowienia wykonawczego.

Do tego wyciąg na str. 229

§ 3

Ordynacja kasowa i buchalteryjna Kasy Monopolowej przy Generalnej Dyrekcji Monopolów w Generalnym Gubernatorstwie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 9 grudnia 1939 r.

Kierownik Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora

Spindler

Auszug

aus der Kassen- und Buchhaltereiordnung der Monopolkasse der Generaldirektion der Monopole im Generalgouvernement.

Bankanschluß

§ 6

Für den Geldverkehr unterhält die Monopolkasse bei der Deutschen Bank in Krakau das Konto:

„Generaldirektion der Monopole im Generalgouvernement" mit den Sonderkonten:

Sonderkonto Tabakmonopol,
Sonderkonto Branntweinmonopol,
Sonderkonto Salzmonopol,
Sonderkonto Zündwarenmonopol.

Außerdem unterhält die Monopolkasse ein allgemeines Konto: „Generaldirektion der Monopole im Generalgouvernement" bei der Reichskreditkasse in Krakau.

Tabakmonopol

§ 38

Der Tabakwarengroßhändler bestellt seinen Bedarf bei dem Tabakwarenlager. Das Tabakwarenlager trägt jeden von ihm getätigten Verkauf in Abteilung Abgang seines Tabakwarenlagerbuches

Wyciąg

z ordynacji kasowej i buchalteryjnej Kasy Monopolowej przy Generalnej Dyrekcji Monopolów w Generalnym Gubernatorstwie.

Konta Bankowe

§ 6

Dla obrotu pieniężnego podtrzymuje Kasa Monopolowa w Deutsche Bank in Krakau (w Krakowie) konto:

„Generalna Dyrekcja Monopolów w Generalnym Gubernatorstwie" z kontami specjalnymi:

Konto Specjalne Monopolu Tytoniowego
„ „ „ Spirytusowego
„ „ „ Solnego
„ „ „ Zapałczanego

Oprócz tego podtrzymuje Kasa Monopolowa konto ogólne: „Generalna Dyrekcja Monopolów w Generalnym Gubernatorstwie" w Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej w Krakau (w Krakowie).

Monopol Tytoniowy

§ 38

Hurtownik tytoniowy zamawia zapotrzebowanie w składnicach towarów tytoniowych. Składnica towarów tytoniowych zaksięgowuje każdą przez nią dokonaną sprzedaż w dziale rozcho-

ein und erteilt dem Tabakwarengroßhändler eine Rechnung mit 2 Durchschriften. Eine Durchschrift bleibt beim Tabakwarenlager als Beleg zur Abteilung Abgang des Bestandbuches. Die Rechnung und ihre 2. Durchschrift erhält der Tabakwarengroßhändler.

§ 39

Der Großhändler zahlt den Rechnungsbetrag bei der für das Lager zuständigen Zollkasse ein.

Die Zollkasse behält eine Rechnungsdurchschrift als Beleg zu ihrem Verwahrungsbuch für Monopoleinnahmen (Tabakmonopol). Auf der Rechnung, die der Großhändler behält, quittiert sie den Empfang des Rechnungsbetrages unter Angabe ihrer Buchungsnummer.

§ 40

Der Großhändler legt die quittierte Rechnung dem Tabakwarenlager vor und erhält die gekaufte Ware ausgeliefert.

Branntweinmonopol

§ 49

Die Brennerei sendet den von ihr erzeugten Rohsprit an die Reinigungsanstalt. Die Eisenbahnfracht geht zu Lasten der Monopolverwaltung. In der Reinigungsanstalt wird der Rohsprit von Beamten des Branntweinmonopols übernommen.

§ 62

Bestellungen auf Lieferung von Sprit sind an die Generaldirektion, Abteilung Branntweinmonopol, in dreifacher Ausfertigung zu richten. Nach Prüfung, ob der Besteller zum Spritbezuge berechtigt ist, erteilt diese den Lieferungsauftrag an das Monopollager.

§ 63

Ein Stück des Lieferungsauftrages geht als Beleg zum Monopollager — Ein- und Ausgangsgegenbuch an die Buchhalterei; die beiden anderen Stücke gehen an die Kasse.

§ 64

Der Besteller zahlt den Betrag an die Kasse und behält ein Stück des Lieferungsauftrages mit der Quittung. Dieses übergibt er dem Monopollager zur Auslieferung des Sprits. Die Kasse behält das ihr übergebene Stück als Buchungsbeleg.

Salzmonopol

§ 71

Der Salzgroßhändler beantragt die Belieferung mit Salz bei der zuständigen Abteilung der Generaldirektion der Monopole. Andere Personen als Salzgroßhändler werden von der Monopolverwaltung nicht beliefert.

§ 72

Die Abteilung nimmt den Antrag entgegen, prüft, ob der Besteller als Großhändler zugelassen ist, bucht die Bestellungen in der Bestellliste, vervollständigt den Antrag zu einem Lieferungsauftrag und sendet ein Stück des Lieferungsauftrages an das von ihr zu bestimmende Salzwerk.

§ 74

Das Salzwerk erhält den Lieferungsauftrag und führt die Lieferung aus. Es stellt dem Salzgroß-

du księgi składowej dla towarów tytoniowych i wystawia hurtownikowi tytoniowemu rachunek z dwiema przebitkami. Jedna przebitka pozostaje w składnicy jako dowód dla działu rozchodu księgi zapasowej. Rachunek oraz drugą przebitkę otrzymuje hurtownik tytoniowy.

§ 39

Hurtownik wpłaca wyszczególnioną na rachunku kwotę do Kasy Celnej, właściwej dla tej składnicy.

Kasa Celna zatrzymuje przebitkę rachunku jako dowód dla ich księgi przechowawczej z przychodów monopolowych (Monopol Tytoniowy). Na rachunku, który hurtownik zatrzymuje, Kasa kwituje odbiór kwoty, wyszczególnionej na rachunku z podaniem numeru zaksięgowania.

§ 40

Hurtownik przedkłada pokwitowany rachunek w składnicy i otrzymuje kupiony towar.

Monopol Spirytusowy

§ 49

Gorzelnie dostarczają wytworzony przez nich spirytus rafinerii. Koszta przewozowe idą na ciężar Administracji Monoplów. W gorzelniach odbiór spirytusu surowego odbywa się przez urzędników Monopolu Spirytusowego.

§ 62

Zamówienia na dostawę spirytusu należy kierować do Generalnej Dyrekcji, Wydział Monopolu Spirytusowego, w 3-ch egzemplarzach. Po sprawdzeniu, iż zamawiający uprawniony jest do nabywania spirytusu, zleca dostawę składnicy monopolowej.

§ 63

Jeden egzemplarz zamówienia dostawy oddaje się jako dowód składnicy monopolowej — księga kontrola przy- i rozchodu dla buchalterii; 2 pozostałe egzemplarze otrzymuje kasa.

§ 64

Zamawiający wpłaca kwotę do kasy i zatrzymuje przebitkę zlecenia dostawy wraz z kwitem To oddaje w składnicy monopolowej przy wydaniu spirytusu. Kasa przechowuje oddane kwity jako dowody księgowe.

Monopol Solny

§ 71

Hurtownik soli wnosi podanie o dostawę do właściwego Wydziału Generalnej Dyrekcji Monopolów. Innym osobom niż hurtownikom soli, nie dostarcza Administracja Monoplów soli.

§ 72

Wydział odbiera podanie, bada czy zamawiający jest dopuszczony jako hurtownik, zapisuje zamówienia w księdze zamówień, uzupełnia podanie na zlecenie o dostawę i przesyła jeden egzemplarz zlecenia o dostawę do przez nich wyznaczonej kopalni wzgl. warzelni soli.

§ 74

Kopalnia wzgl. warzelnia soli wykonuje dostawę po otrzymaniu zlecenia o dostawę. Wystawia

händler eine Rechnung über den vollen Großhandelspreis aus, aus der Menge und Art des zu liefernden Salzes und der für die Verpackung berechnete Pfandbetrag, sowie der Bestimmungsort der Lieferung zu ersehen ist.

§ 75

Grundsätzlich erfolgt die Lieferung bis auf weiteres gegen sofortige Barzahlung. Ausnahmen behält sich die Generaldirektion vor. Bestimmungen über Stundung der Zahlungen der Salzgroßhändler werden nach Prüfung der von den früheren Salzgroßhändlern in Warschau geleisteten Sicherheiten erlassen werden. Das Salzwerk sendet 2 Durchschriften der dem Salzgroßhändler erteilten Rechnung der Monopolkasse, ein Stück für die Buchhalterei, das andere für die Kasse.

§ 82

Die den Salzgroßhändlern zustehende Provision, die von diesen am Ende jeden Monats in Rechnung gestellt wird, ist von den Hauptzollämtern an Hand der Bücher nachzuprüfen.

Die demnach dem Großhändler zustehende Provision ist von den Hauptzollämtern der Buchhalterei anzuzeigen, die die Auszahlung an die Großhändler veranlaßt.

§ 83

Die von der Monopolverwaltung zu bezahlenden Frachtkosten und die Rückzahlung des Pfandes für zurückgelieferte Säcke werden von der Buchhalterei der Monopolkasse berechnet und zur Auszahlung gebracht.

hurtownikowi soli rachunek na całą kwotę hurtowną, z wyszczególnieniem ilości i rodzaju soli mającej być dostarczonej i kwoty zastawnej za opakowanie, oraz miejsca, do którego ma być uskuteczniona dostawa.

§ 75

Zasadniczo dostawa następuje aż do odwołania za natychmiastową zapłatą w gotówce. Generalna Dyrekcja zastrzega sobie wyjątki. Przepisy o odroczeniu zapłat hurtownikom soli wydane będą po zbadaniu zabezpieczeń, złożonych przez poprzednich hurtowników soli w Warschau (w Warszawie). Kopalnia wzgl. warzelnia soli przesyła Kasie Monopolowej 2 przebitki rachunku, wystawionego hurtownikowi soli, jedną dla buchalterii, drugą dla Kasy.

§ 82

Główne Urzędy Celne winny sprawdzić na podstawie ksiąg prowizję, należącą się hurtownikowi soli, wstawioną przezeń z końcem każdego miesiąca w rachunek. Po sprawdzeniu Główne Urzędy Celne winny podać sumę prowizji, należącej się hurtownikowi, buchalterii, która spowoduje wypłatę hurtownikom.

§ 83

Koszty przewożowe, mające być zapłacone przez administrację monopolów, oraz zwrot zastawu za worki, oddane z powrotem, oblicza i wypłaca buchalteria Kasy Monopolowej.

Erste Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 26. Oktober 1939 über die Einführung des Arbeitszwanges für die jüdische Bevölkerung des Generalgouvernements.

Vom 11. Dezember 1939.

Auf Grund des § 2 der Verordnung über die Einführung des Arbeitszwanges für die jüdische Bevölkerung des Generalgouvernements vom 26. Oktober 1939 (Verordnungsblatt G. G. P. S. 6) bestimme ich:

§ 1

Vom 1. Januar 1940 ab ist es allen im Generalgouvernement für die besetzten polnischen Gebiete ansässigen Juden untersagt, ihren Wohnsitz oder ihre Unterkunft ohne schriftliche Genehmigung der örtlich zuständigen deutschen Verwaltungsbehörde über die Gemeindegrenze ihres bisherigen Wohnsitzes hinaus zu verlegen oder sich über diese Gemeindegrenze hinaus unter Aufgabe ihres dauernden Wohnsitzes oder ihrer Unterkunft auf die Wanderschaft zu begeben.

§ 2

Alle in das Generalgouvernement einwandernden oder eingesiedelten Juden haben sich unverzüglich, nachdem sie im Generalgouvernement Unterkunft genommen haben, spätestens aber 24 Stunden nach Betreten des Generalgouvernements, bei dem Bürgermeister des Unterkunftsortes anzumelden und den im Unterkunftsort befindlichen Judenrat von ihrem Zuzug zu unterrichten. Der

Pierwsze postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 26 października 1939 r. o wprowadzeniu przymusu pracy dla ludności żydowskiej Generalnego Gubernatorstwa.

Z dnia 11 grudnia 1939 r.

Na podstawie § 2 rozporządzenia o wprowadzeniu przymusu pracy dla ludności żydowskiej Generalnego Gubernatorstwa z dnia 26 października 1939 r. (Dziennik rozporządzeń G. G. P. str. 6) postanawiam:

§ 1

Z dniem 1 stycznia 1940 r. zabrania się wszystkim żydom, zamieszkałym w Generalnym Gubernatorstwie dla okupowanych polskich obszarów, dokonywania bez pisemnego zezwolenia miejscowo właściwej władzy administracyjnej niemieckiej zmiany miejsca zamieszkania lub kwatery poza granice gminy ich dotychczasowego miejsca zamieszkania lub udania się na wędrówkę poza tę granicę gminy porzucając stałe miejsce zamieszkania lub kwatery.

§ 2

Wszyscy żydzi imigrujący lub osiedleni w Generalnym Gubernatorstwie winni niezwłocznie po znalezieniu kwatery w Generalnym Gubernatorstwie, najpóźniej jednak w 24 godzinach po wkroczeniu do obszaru Generalnego Gubernatorstwa, zameldować się u burmistrza miejsca kwatery oraz poinformować o przybyciu swym radę żydowską, znajdującą się w miejscu kwatery. Rada ży-

Judenrat hat über die Unterrichtung einen schriftlichen Nachweis zu führen und diesen Nachweis am Montag einer jeden Woche dem Bürgermeister gegen schriftliches Anerkenntnis vorzulegen.

§ 3

Alle in § 2 genannten Juden unterliegen nach ihrer Unterkunftsnahme den Bestimmungen des § 1.

§ 4

Allen im Generalgouvernement befindlichen Juden ist das Betreten und die Benutzung von Wegen, Straßen und Plätzen in der Zeit von 21 bis 5 Uhr ohne schriftliche sowie zeitlich und örtlich begrenzte Erlaubnis der örtlich zuständigen deutschen Verwaltungsbehörde untersagt. Anordnungen örtlicher deutscher Behörden, die eine weitergehende Aufenthaltsbeschränkung enthalten, bleiben hiervon unberührt.

§ 5

Die Beschränkungen des § 4 gelten nicht in Fällen öffentlichen oder persönlichen Notstandes.

§ 6

Juden, die den Vorschriften der §§ 1 bis 4 zuwiderhandeln, werden unverzüglich einem verschärften langdauernden Arbeitszwangsdienst zugeführt. Ihre Bestrafung nach sonstigen einschlägigen Vorschriften bleibt hiervon unberührt.

§ 7

Auf Juden, die nachweislich auf Grund der „Vereinbarung der deutschen Reichsregierung und der Regierung der UdSSR. über die Umsiedlung der ukrainischen und weißrussischen Bevölkerung aus dem zur Interessenzone des Deutschen Reiches gehörenden Gebiet" das ihnen zustehende Umsiedlungsrecht in Anspruch nehmen, finden die Bestimmungen der §§ 1 bis 6 kein Anwendung.

§ 8

Die öffentliche Bekanntmachung dieser Durchführungsvorschrift obliegt nach Weisung des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) den Bürgermeistern. Die Judenräte sind durch die Bürgermeister anzuweisen.

§ 9

Diese Durchführungsvorschrift tritt sofort in Kraft.

Krakau, den 11. Dezember 1939.

Der Höhere SS.- und Polizeiführer im Generalgouvernement für die besetzten polnischen Gebiete.

Krüger
SS.-Obergruppenführer

dowska obowiązana jest o poinformowaniach prowadzić pisemny wykaz, który przedkładać należy w poniedziałek każdego tygodnia burmistrzowi za pisemnem potwierdzeniem.

§ 3

Wszyscy żydzi wymienieni w § 2 podlegają z chwilą znalezienia kwatery przepisom § 1.

§ 4

Wszystkim żydom, znajdującym się w Generalnym Gubernatorstwie, zabrania się wyjścia i używania dróg, ulic i placów w czasie od godziny 21 do godziny 5 bez pisemnego oraz czasowo i miejscowo ograniczonego zezwolenia miejscowo właściwej władzy administracyjnej niemieckiej. Zarządzenia miejscowych władz niemieckich, przewidujące dalej idące ograniczenia, pozostają nadal w mocy.

§ 5

Ograniczenia § 4 nie obowiązują w przypadkach wyższej konieczności publicznej lub osobistej.

§ 6

Żydów, przekraczających przepisy §§ 1—4, odstawia się bezzwłocznie do zaostrzonej długotrwającej przymusowej służby pracy. Ukaranie ich według innych przepisów odnośnych pozostaje niniejszym nienaruszone.

§ 7

Do żydów, mogących udowodnić korzystanie z prawa przesiedlenia, przysługującego im na podstawie „porozumienia Rządu Rzeszy Niemieckiej i Rządu ZSRR o przesiedleniu ludności ukraińskiej i białoruskiej z obszarów należących do strefy interesów Rzeszy Niemieckiej", postanowienia §§ 1 do 6 nie mają zastosowania.

§ 8

Publiczne ogłoszenie niniejszego postanowienia wykonawczego należy według zarządzenia Starosty (Starosty Miejskiego) do burmistrzów. Rady żydowskie winny być pouczone przez burmistrzów.

§ 9

Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi natychmiast w życie.

Krakau (Kraków), dnia 17 grudnia 1939 r.

Wyższy Dowódca SS i Policji w Generalnym Gubernatorstwie dla okupowanych polskich obszarów

Krüger
SS.-Obergruppenführer

Bekanntmachung

über die Bestellung eines Saatgutkommissars im Generalgouvernement.

Vom 18. Dezember 1939.

Auf Grund der Anordnung zur Regelung des Saatgutanbaues und des Saatgutvertriebes im Generalgouvernement vom 8. Dezember 1939 (Ver-

Obwieszczenie

o ustanowieniu Komisarza Zasiewów w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 18 grudnia 1939 r.

Na podstawie § 1 zarządzenia celem uregulowania uprawy i sprzedaży zasiewów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 8 grudnia 1939 r.

ordnungsblatt G. G. P. S. 216) bestelle ich den Diplomlandwirt Hermann Schwann zum Saatgutkommissar für das Generalgouvernement.

Krakau, den 18. Dezember 1939.

Der Leiter
der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft
im Amt des Generalgouverneurs
für die besetzten polnischen Gebiete

Körner

(Dziennik rozporządzeń G. G. P. str. 216) ustanawiam dyplomowanego agronoma Hermann'a Schwann'a Komisarzem Zasiewów dla Generalnego Gubernatorstwa.

Krakau (Kraków), dnia 18 grudnia 1939 r.

Kierownik
Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora
dla okupowanych polskich obszarów

Körner

Herausgeber: Verlagsamt im Amt des Generalgouverneurs, Krakau, Mickiewicz-Allee 5. — Verlag Deutscher Rechtsverlag G. m. b. H., Zweigbüro Krakau, ulica Wielopole 1.— Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, G. m. b. H., Krakau, ulica Wielopole 1. — Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich 14.40 Zloty (7.20 RM). Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der achtseitige Bogen zu 0.60 Zloty (0.30 RM). — Die Auslieferung erfolgt im Generalgouvernement durch das Verlagsamt im Amt des Generalgouverneurs, Krakau Mickiewicz-Allee 5, im Deutschen Reich durch den Deutschen Rechtsverlag, Berlin W 35, Hildebrandstraße 8; Wien 1, Riemergasse 1; Leipzig C 1, Inselstraße 10. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. — Zitterweise: „Verordnungsblatt G. G. P."